

«Който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.»
(Йоан 8:7)

Книжниците и фарисеите доведоха при Исус една жена, която бяха хванали в прелюбодеяние и Му казаха: „...Мойсей ни е заповядал в Закона, такива с камъни да убиваме; Ти, прочее, какво казваш?”

По този начин искаха да Му поставят капан: ако Исус се обявяваше срещу убиването с камъни, можеше да Го обвинят, че е срещу закона. Ако обаче, Исус потвърдеше, че трябва да бъде убита с камъни, това щеше да противоречи на учението Му за Божието милосърдие към грешниците.

Но Исус, без да се възмути, им каза: „Който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.” При тези думи, обвинителите се разотидоха, като първи тръгнаха най-възрастните.

Исус, обръщайки се към жената, каза: „Къде са твоите обвинители? Никой ли те не осъди?” Тя отговори: „Никой, Господи!” Исус ѝ рече: „И Аз не те осъждам. Иди си и недей вече греша.”

С тези думи, Исус не иска да каже, че разрешава злото. Той казва на жената: **“Иди си и недей вече греша”**.

По този начин Исус дава пример и на нас как да се държим с тези, които грешат.

Исус иска да разкрие лицемерието на човека, който осъжда грешника, без сам да се признае за грешник. Обръща се също към хората, които осъждат другите, без да държат сметка за разкаянието, което може да се роди в сърцето на виновния.

Ясно ни показва какво е Неговото отношение към онзи, който греша – **милосърдие**.

Как да приложим на практика милосърдието за което говори Исус?

Когато сме пред някой, който греша, да се сещаме, че и ние много пъти сме грешили.

Можем да си помислим: “Ако това се е случило на мен, как бих се държал на неговото място?”

И ние понякога сме прекъсвали връзката на любовта, която би трябвало да ни обединява с Бог, не сме му били верни.

Да бъдем милосърдни и да прощаваме..., но лесно ли е това?

Трябва да умеем не само да прощаваме, а и да забравяме. Да се борим срещу изкушението, което ни кара да съдим без милост.

На нашия суперконгрес, през 2002 г., попитахме Киара Лубик:

“Много пъти прощавам на някой от моите съученици, но ми се иска също той да разбере, че не трябва да прави така. Какво ми съветваш?”

Киара отговори:

“Естествено, трябва винаги да прощаваме! Но в същото Евангелие, което говори за прошката, се казва също, че трябва да предупредим ближния, който греша.

“Да прощаваме и да предупреждаваме.”

Трябва да казваме: “Виж, това, което правиш, не е добре...”

Ако не го направим, ние сме съотговорни за злото, което правят другите. Затова, трябва да внимаваме: Евангелието иска от нас и двете неща.

MemoryCard

ДА СЕ СТАРАЕМ ДА ГЛЕДАМЕ ВСЕКИ, КАТО НОВ ЧОВЕК

ВМЕСТО ОСЪЖДАНЕ И ПРИСЪДА, ДА ПОСТАВИМ В НАШЕТО СЪРЦЕ ЛЮБОВ И МИЛОСЪРДИЕ КЪМ ВСЕКИ:

ПО ТОЗИ НАЧИН ЩЕ МУ ПОМОГНЕМ, ДА ЗАПОЧНЕ НОВ ЖИВОТ, ЩЕ ГО ОКУРАЖИМ ДА ЗАПОЧНЕ ОТ НАЧАЛО.

Да действаме...

Оцвети една част, всеки път когато проявяваш милосърдие към някой. или го предупреждаваш, че греша....

“Отмъсти се!” “Не, аз му простих”

Дионизи от Ангола

“Играех с мой приятел, когато дойде едно момче, което без причина започна да ме бие по главата”.

В ръцете държеше стъклена бутилка, поради което след малко бях цял в кръв и трябваше да ме закарат в болницата.

Там ми помогнаха, но когато се прибрах в къщи, имах силни болки и в главата ми беше само една мисъл: да се отмъстя.

На следващия ден, бащата на онова момче дойде при нас за да се извини за случилото се, и ми каза:

“Позволявам ти, да направиш същото на моя син. Може би по този начин ще разбере грешката си!”.

Но още докато той говореше, се сетих за Евангелието, което казва, че трябва да обичаме и враговете си.

Веднага му отговорих:
“Няма да направя нищо лошо на сина Ви, защото му простих”.

Той не очакваше такъв отговор, тъй като не беше свикнал да мисли по този начин. Зарадва се и извика сина си. Той също беше учуден, но много доволен.
От тогава между нас има мир.

А ти? Как щеше да постъпиш на мястото на Дионизи?

